

Stojimo akto 24 straipsnyje nurodytas sąrašas: Lietuva

1. LAISVAS PREKIŲ JUDĖJIMAS

1. 32001 L 0082: 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 1).

Nukrypstant nuo Direktyvoje 2001/82/EB nustatytų kokybės, saugumo ir veiksmingumo reikalavimų, leidimai prekiauti sąraše (šio priedo A priedėlyje, Lietuvos pateiktame viena kalba) nurodytais farmacijos produktais, išduoti pagal Lietuvos teisės aktus iki įstojimo dienos, galioja tol, kol yra atnaujinami pagal *acquis* ir pagal tvarkaraštį, išdėstytą pirmiau minėtame sąraše, arba iki 2007 m. sausio 1 d., atsižvelgiant į tai, kuri data yra ankstesnė. Nepaisant direktyvos III antraštinės dalies 4 skyriaus nuostatų, leidimams prekiauti, kuriems taikoma ši leidžianti nukrypti nuostata, abipusis pripažinimas valstybėse narėse negalioja.

2. 32001 L 0083: 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001 11 28, p. 67).

Nukrypstant nuo Direktyvoje 2001/83/EB nustatytų kokybės, saugumo ir veiksmingumo reikalavimų, leidimai prekiauti sąraše (šio priedo A priedėlyje, Lietuvos pateiktame viena kalba) nurodytais farmacijos produktais, išduoti pagal Lietuvos teisės aktus iki įstojimo dienos, galioja tol, kol yra atnaujinami pagal *acquis* ir pagal tvarkaraštį, išdėstytą pirmiau minėtame sąraše, arba iki 2007 m. sausio 1 d., atsižvelgiant į tai, kuri data yra ankstesnė. Nepaisant direktyvos III antraštinės dalies 4 skyriaus nuostatų, leidimams prekiauti, kuriems taikoma ši leidžianti nukrypti nuostata, abipusis pripažinimas valstybėse narėse negalioja.

2. LAISVAS ASMENŲ JUDĖJIMAS

Europos bendrijos steigimo sutartis;

31968 L 0360: 1968 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva 68/360/EEB dėl valstybių narių darbuotojų bei jų šeimų judėjimo ir teisės apsigyventi Bendrijoje apribojimų panaikinimo (OL L 257, 1968 10 19, p. 13) su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

- 11994 N: Aktu dėl stojimo sąlygų ir Sutarčių pritaikomųjų pataisų – Austrijos Respublikos, Suomijos Respublikos ir Švedijos Karalystės stojimas (OL C 241, 1994 8 29, p. 21);

31968 R 1612: 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje (OL L 257, 1968 10 19, p. 2) su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

- 31992 R 2434: 1992 7 27 Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2434/92 (OL L 245, 1992 8 26, p. 1);

31996 L 0071: 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, 1997 1 21, p. 1).

1. EB sutarties 39 straipsnis ir 49 straipsnio pirmoji dalis visiškai taikoma laisvam darbuotojų judėjimui ir laisvei teikti paslaugas, apimančiai laikiną darbuotojų judėjimą, apibrėžtą Direktyvos 96/71/EB 1 straipsnyje, tarp Lietuvos ir Belgijos, Čekijos, Danijos, Vokietijos, Estijos, Graikijos, Ispanijos, Prancūzijos, Airijos, Italijos, Latvijos, Liuksemburgo, Vengrijos, Nyderlandų, Austrijos, Lenkijos, Portugalijos, Slovėnijos, Slovakijos, Suomijos, Švedijos ir Jungtinės Karalystės tik laikantis 2–14 dalyse išdėstytų pereinamojo laikotarpio nuostatų.

2. Nukrypstant nuo Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 1–6 straipsnių ir iki dvejų metų laikotarpio nuo įstojimo dienos pabaigos, esamos valstybės narės taikys nacionalines priemones arba priemones pagal dvišalius susitarimus, reglamentuojančias Lietuvos piliečių patekimą į jų darbo rinkas. Esamos valstybės narės gali toliau taikyti tokias priemones iki penkerių metų nuo įstojimo dienos pabaigos.

Lietuvos piliečiai, stojimo dieną teisėtai dirbantys esamoje valstybėje narėje ir teisėtai priimti į tos valstybės narės darbo rinką nenutrūkstamam 12 mėnesių ar ilgesniam laikotarpiui, galės patekti į tos valstybės narės darbo rinką, tačiau ne į kitos valstybės narės, taikančios nacionalines priemones, darbo rinką.

Lietuvos piliečiai, po įstojimo priimti į esamos valstybės narės darbo rinką nenutrūkstamam 12 mėnesių ar ilgesniam laikotarpiui, taip pat naudojasi tomis pačiomis teisėmis.

Lietuvos piliečiai, paminėti pirmiau pateiktose antrojoje ir trečiojoje pastraipose, netenka tose pastraipose nurodytų teisių, jei jie savanoriškai palieka aptariamą valstybės narės darbo rinką.

Lietuvos piliečiai, teisėtai dirbantys esamojoje valstybėje narėje įstojimo dieną ar laikotarpiu, kai taikomos nacionalinės priemonės, priimti į tos valstybės narės darbo rinką trumpesniam kaip 12 mėnesių laikotarpiui, šių teisių neturi.

3. Iki dvejų metų laikotarpio nuo įstojimo dienos pabaigos Taryba, remdamasi Komisijos ataskaita, peržiūri pereinamojo laikotarpio nuostatų, išdėstytų 2 dalyje, veikimą.

Užbaigus šią peržiūrą ir ne vėliau kaip dvejų metų laikotarpio nuo įstojimo dienos pabaigoje, esamos valstybės narės praneša Komisijai, ar jos toliau taikys nacionalines priemones arba priemones pagal dvišalius susitarimus, ar nuo šiol jos taikys Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 1–6 straipsnius. Nepranešus, taikomi Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 1–6 straipsniai.

4. Lietuvos prašymu gali būti atlikta viena papildoma peržiūra. 3 dalyje nurodyta procedūra taikoma ir baigiama per šešis mėnesius nuo Lietuvos prašymo gavimo dienos.
5. Valstybė narė, toliau taikanti nacionalines priemones ar priemones pagal dvišalius susitarimus, penkerių metų laikotarpio, nurodyto 2 dalyje, pabaigoje esant dideliems jos darbo rinkos trikdymams ar kilus tokiai grėsmei, pranešusi Komisijai, gali toliau taikyti šias priemones iki septintųjų metų nuo įstojimo dienos pabaigos. Nepranešus, taikomi Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 1–6 straipsniai.
6. Per septynerių metų laikotarpį nuo įstojimo dienos tos valstybės narės, kuriose pagal 3, 4 ar 5 dalį Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 1–6 straipsniai taikomi Lietuvos piliečiams ir kurios tuo laikotarpiu Lietuvos piliečiams išduoda leidimus dirbti stebėsenos tikslais, tai darys automatiškai.

7. Tos valstybės narės, kuriose pagal 3, 4 ar 5 dalį Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 1–6 straipsniai taikomi Lietuvos piliečiams, gali naudotis procedūromis, išdėstytomis toliau pateiktose pastraipose iki septynerių metų laikotarpio nuo įstojimo dienos pabaigos.

Jei pirmojoje pastraipoje nurodyta valstybė narė patiria arba numato savo darbo rinkos trikdymus ir jei dėl to gali pablogėti konkrečiame regione ar konkrečia veikla užsiimančių darbuotojų gyvenimo ir užimtumo lygis, valstybė narė apie tokią padėtį pateikia išsamią informaciją Komisijai ir kitoms valstybėms narėms. Remdamasi šia informacija, valstybė narė gali paprašyti Komisijos nurodyti, kad Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 1–6 straipsnių taikymas būtų visiškai ar iš dalies sustabdytas padėčiai tokiam regione arba tokios veiklos srityje normalizuoti. Komisija priima sprendimą dėl sustabdymo ir jo trukmės bei masto ne vėliau kaip per dvi savaites nuo tokio prašymo gavimo ir savo sprendimą praneša Tarybai. Kiekviena valstybė narė per dvi savaites nuo Komisijos sprendimo priėmimo dienos gali paprašyti Tarybą panaikinti ar pakeisti sprendimą. Taryba, gavusi tokį prašymą, per dvi savaites priima sprendimą kvalifikuota balsų dauguma.

Valstybė narė, nurodyta pateiktoje pirmojoje pastraipoje, skubiais ir išimtiniais atvejais gali sustabdyti Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 1–6 straipsnių taikymą ir po to pateikti pagrįstą pranešimą Komisijai.

8. Kol Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 1–6 straipsnių taikymas yra sustabdytas, remiantis pirmiau pateiktomis 2–5 ir 7 dalimis, reglamento 11 straipsnis Lietuvoje taikomas esamų valstybių narių piliečiams ir esamose valstybėse narėse – Lietuvos piliečiams, atsižvelgiant į šias sąlygas:

- darbuotojo šeimos nariai, nurodyti reglamento 10 straipsnio 1 dalies a punkte, įstoјimo dieną teisėtai gyvenantys kartu su darbuotoju valstybės narės teritorijoje, nuo įstoјimo dienos turi galimybę iškart patekti į tos valstybės narės darbo rinką. Tai netaikoma darbuotojo, teisėtai priimto į tos valstybės narės darbo rinką trumpesniam kaip 12 mėnesių laikotarpiui, šeimos nariams;
- darbuotojo šeimos nariai, nurodyti reglamento 10 straipsnio 1 dalies a punkte, teisėtai gyvenantys kartu su darbuotoju valstybės narės teritorijoje nuo vėlesnės nei įstoјimo dienos, tačiau pereinamojo laikotarpio nuostatų, išdėstytų pirmiau, taikymo metu, turi teisę patekti į atitinkamos valstybės narės darbo rinką, kai pragyvena atitinkamoje valstybėje narėje bent aštuoniolika mėnesių ar trečiaisiais metais nuo įstoјimo dienos, atsižvelgiant į tai, kuri data yra ankstesnė.

Šios nuostatos nepažeidžia palankesnių priemonių, tiek nacionalinių, tiek priimtų pagal dvišalius susitarimus.

9. Tiek, kiek tam tikros Direktyvos 68/360/EEB nuostatos negali būti atsietos nuo Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 nuostatų, kurių taikymas atidėtas pagal 2–5 ir 7 bei 8 dalis, Lietuva ir esamos valstybės narės nuo šių nuostatų gali nukrypti tiek, kiek būtina 2–5 ir 7 bei 8 dalių taikymui.
10. Kai esamos valstybės narės taiko nacionalines priemones ar priemones pagal dvišalius susitarimus remdamosi pirmiau išdėstytomis nuostatomis, Lietuva valstybių narių ar minėtų valstybių piliečių atžvilgiu gali toliau palikti galioti atitinkamas priemones.
11. Jei kuri nors esama valstybė narė sustabdo Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 1–6 straipsnių taikymą, Lietuva gali naudotis procedūromis, išdėstytomis 7 dalyje, Čekijos, Estijos, Latvijos, Vengrijos, Lenkijos, Slovėnijos ar Slovakijos atžvilgiu. Per bet kokį tokį laikotarpį leidimai dirbti, Lietuvos išduoti Čekijos, Estijos, Latvijos, Vengrijos, Lenkijos, Slovėnijos ar Slovakijos piliečiams stebėsenos tikslais išduodami automatiškai.
12. Kiekviena esama valstybė narė, taikanti nacionalines priemones pagal 2–5 dalis ir 7–9 dalis, nacionalinėje teisėje gali numatyti didesnę judėjimo laisvę nei ta, kuri yra įstojimo dieną, įskaitant visiškai laisvą patekimą į darbo rinką. Trečiaisiais metais nuo įstojimo dienos kiekviena esama valstybė narė, taikanti nacionalines priemones, vietoj to gali bet kuriuo metu nuspręsti pradėti taikyti Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 1–6 straipsnius. Komisijai pranešama apie bet kokį tokį sprendimą.

13. Vokietija ir Austrija, siekdamos spręsti didelius savo darbo rinkos konkrečiuose jautriuose paslaugų sektoriuose trikdymus ar kilus jų grėsmei dėl transnacionalinių paslaugų teikimo, apibrėžto Direktyvos 96/71/EB 1 straipsnyje, tam tikruose regionuose, kol jos, remdamosi pirmiau išdėstytomis pereinamojo laikotarpio nuostatomis, taiko nacionalines priemones ar priemones pagal dvišalius susitarimus dėl Lietuvos darbuotojų laisvo judėjimo, pranešusios Komisijai, gali nukrypti nuo EB sutarties 49 straipsnio pirmosios dalies siekdamos apriboti laikiną darbuotojų, kurių teisei dirbti Vokietijoje ir Austrijoje taikomos nacionalinės priemonės, judėjimą bendrovių, įsteigtų Lietuvoje, teikiamų paslaugų kontekste.

Paslaugų sektorių, kuriems gali būti taikoma ši leidžianti nukrypti nuostata, sąrašas:

– Vokietijoje:

Sektorius	NACE ^(*) kodas, jei nenurodyta kitaip
Statyba, įskaitant susijusias šakas	45.1–4; Veikla, išvardyta Direktyvos 96/71/EB priede
Pramoninis valymas	74.70 Pramoninis valymas
Kitos paslaugos	74.87 Tik interjero dekoratorių veikla

– Austrijoje:

Sektorius	NACE ^(*) kodas, jei nenurodyta kitaip
Sodininkystės paslaugų veikla	01.41
Akmens pjaustymas, tašymas ir apdailinimas	26.7
Statybinių metalo konstrukcijų ir jų dalių gamyba	28.11
Statyba, įskaitant susijusias šakas	45.1–4; Veikla, išvardyta Direktyvos 96/71/EB priede
Apsaugos veikla	74.60
Pramoninis valymas	74.70
Slauga namuose	85.14
Socialinis darbas ir veikla, nesusijusi su apgyvendinimu	85.32

(*) NACE: žr. 31990 R 3037: 1990 m. spalio 9 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3037/90 dėl statistinio Europos bendrijos ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriaus (OL L 293, 1990 10 24, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 32002 R 0029: 2001 12 19 Komisijos reglamentu (EB) Nr. 29/2002 (OL L 6, 2002 1 10, p. 3).

Tiek, kiek Vokietija ar Austrija nukrypsta nuo EB sutarties 49 straipsnio pirmosios dalies taikymo pagal pirmesnes pastraipas, Lietuva, pranešusi Komisijai, gali imtis lygiaverčių priemonių.

Dėl šios dalies taikymo poveikio laikino darbuotojų judėjimo transnacionalinių paslaugų teikimo tarp Vokietijos ar Austrijos ir Lietuvos kontekste sąlygos netampa labiau ribojančiomis nei tos, kurios yra Stojimo sutarties pasirašymo dieną.

14. Dėl 2–5 ir 7–12 dalių taikymo poveikio Lietuvos piliečių patekimo į esamų valstybių narių darbo rinkas sąlygos netampa labiau ribojančiomis nei tos, kurios yra Stojimo sutarties pasirašymo dieną.

Nepaisant 1–13 dalyse išdėstytų nuostatų taikymo, esamos valstybės narės bet kuriuo laikotarpiu, kai taikomos nacionalinės priemonės ar priemonės pagal dvišalius susitarimus, teikia pirmenybę darbuotojams, kurie nėra valstybių narių piliečiai, darbuotojų, kurie yra trečiųjų šalių piliečiai, patekimo į jų darbo rinką atžvilgiu.

Lietuvos darbuotojams migrantams ir jų šeimoms, teisėtai gyvenantiems ir dirbantiems kitoje valstybėje narėje, ar kitų valstybių narių darbuotojams migrantams ir jų šeimoms, teisėtai gyvenantiems ir dirbantiems Lietuvoje, netaikomas labiau ribojantis režimas nei darbuotojams ir jų šeimoms iš trečiųjų šalių, gyvenantiems ir dirbantiems toje valstybėje narėje ar atitinkamai Lietuvoje. Be to, taikant Bendrijos pirmenybės principą, trečiųjų šalių darbuotojams migrantams, gyvenantiems ir dirbantiems Lietuvoje, netaikomas palankesnis režimas nei Lietuvos piliečiams.

3. LAISVĖ TEIKTI PASLAUGAS

1. 31994 L 0019: 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų (OL L 135, 1994 5 31, p. 5).

Nukrypstant nuo Direktyvos 94/19/EB 7 straipsnio 1 dalies, minimalus garantijos dydis Lietuvoje netaikomas iki 2007 m. gruodžio 31 dienos. Lietuva užtikrina, kad pagal jos indėlių garantijų sistemą iki 2006 m. gruodžio 31 d. draudžiama ne mažesnė kaip 14 481 eurų suma, o nuo 2007 m. sausio 1 d. iki 2007 m. gruodžio 31 d. – ne mažesnė kaip 17 377 eurų suma.

Pereinamuoju laikotarpiu kitos valstybės narės išlaiko teisę neleisti jų teritorijose įsteigiam Lietuvos kredito įstaigos skyriui vykdyti veiklos, jeigu ir kol šis skyrius nedalyvauja atitinkamos valstybės narės teritorijoje oficialiai pripažintoje indėlių garantijų sistemoje siekiant padengti skirtumą tarp Lietuvos garantijų lygio ir 7 straipsnio 1 dalyje nurodyto minimalaus lygio.

2. 31997 L 0009: 1997 kovo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/9/EB dėl investuotojų kompensavimo sistemų (OL L 84, 1997 3 26, p. 22).

Nukrypstant nuo Direktyvos 97/9/EB 4 straipsnio 1 dalies, minimalus kompensavimo lygis Lietuvoje netaikomas iki 2007 m. gruodžio 31 dienos. Lietuva užtikrina, kad pagal jos investuotojų kompensavimo sistemą iki 2005 m. gruodžio 31 d. kompensuojama ne mažesnė kaip 5 792 eurų suma, o nuo 2006 m. sausio 1 d. iki 2007 m. gruodžio 31 d. – ne mažesnė kaip 11 585 eurų suma.

Pereinamuoju laikotarpiu kitos valstybės narės išlaiko teisę neleisti jų teritorijose įsteigiam Lietuvos finansų maklerio įmonės skyriui vykdyti veiklos, jeigu ir kol šis skyrius nedalyvauja atitinkamos valstybės narės teritorijoje oficialiai pripažintoje investuotojų kompensavimo sistemoje siekiant padengti skirtumą tarp Lietuvos kompensacijų lygio ir 4 straipsnio 1 dalyje nurodyto minimalaus lygio.

4. LAISVAS KAPITALO JUDEJIMAS

Europos Sąjungos sutartis;

Europos bendrijos steigimo sutartis.

Nepaisant įsipareigojimų pagal Sutartis, kuriomis grindžiama Europos Sąjunga, septynerius metus nuo įstojimo dienos Lietuva gali toliau taikyti šio Akto pasirašymo metu galiojančiuose jos teisės aktuose nustatytas taisykles, reglamentuojančias valstybių narių piliečių ir bendrovių, įkurtų pagal kitos valstybės narės įstatymus, kurios nėra įsteigtos, neįregistruotos ir neturi vietinio filialo ar atstovybės Lietuvoje, žemės ūkio paskirties žemės ir miškų įsigijimą. Valstybės narės piliečiui įsigyjant žemės ūkio paskirties žemę ir miškus bet kuriuo atveju negali būti taikomos mažiau palankios sąlygos nei tos, kurios buvo Stojimo sutarties pasirašymo dieną, arba griežtesnės sąlygos nei trečiosios šalies nacionaliniam subjektui.

Kitų valstybių narių piliečiams, kurie nori įsisteigti kaip savarankiškai dirbantys ūkininkai ir apsigyventi Lietuvoje bei kurie legaliai gyvena ir užsiima žemės ūkio veikla Lietuvoje bent trejus metus be pertraukos, netaikomos pirmesnės dalies nuostatos ar kitokia tvarka nei ta, kuri taikoma Lietuvos piliečiams.

Bendra šių pereinamojo laikotarpio priemonių peržiūra atliekama trečiaisiais metais nuo įstojimo dienos. Šiuo tikslu Komisija pateikia pranešimą Tarybai. Komisijos pasiūlymu Taryba gali vieningai nuspręsti sutrumpinti ar nutraukti pirmojoje dalyje nurodytą pereinamąjį laikotarpį.

Jei yra pakankamai pagrindo manyti, kad pasibaigus pereinamajam laikotarpiui atsiras didelių trikdymų ar kils didelių trikdymų grėsmė Lietuvos žemės ūkio paskirties žemės rinkai, Lietuvos prašymu Komisija sprendžia dėl pereinamojo laikotarpio pratęsimo ne ilgiau kaip trejiems metams.

5. ŽEMĖS ŪKIS

A. ŽEMĖS ŪKIO TEISĖS AKTAI

1. 31991 R 2092: 1991 m. birželio 24 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2092/91 dėl ekologinės žemės ūkio produktų gamybos ir nuorodų apie tokią gamybą ant žemės ūkio ir maisto produktų (OL L 198, 1991 7 22, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

– 32002 R 0473: 2002 3 15 Komisijos reglamentu (EB) Nr. 473/2002 (OL L 75, 2002 3 16, p. 21).

Nukrypstant nuo Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 6 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių, sėklas ir augalų dauginamąją medžiagą, užaugintą ne ekologinės gamybos metodu, naudoti ekologinėje žemdirbystėje Lietuvoje leidžiama iki 2006 m. sausio 1 dienos.

Nukrypstant nuo Reglamento (EEB) Nr. 2092/91 6 straipsnio 1 dalies, neekologišką cukrų naudoti bičių maitinimo preparatams sertifikuotuose ekologiniuose bitynuose Lietuvoje leidžiama iki 2006 m. sausio 1 dienos.

2. 31997 R 2597: 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2597/97, nustatantis papildomas taisykles, susijusias su geriamu pienu, dėl bendro pieno ir pieno produktų rinkos organizavimo (OL L 351, 1997 12 23, p. 13), su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

– 31999 R 1602: 1999 7 19 Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1602/1999 (OL L 189, 1999 7 22, p. 43).

Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 2597/97 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktų, reikalavimai dėl riebumo Lietuvoje pagamintam geriamam pienui netaikomi iki 2009 m. sausio 1 d., t. y. Lietuva gali priskirti 3,2 % (m/m) riebumo pieną nenugriebto pieno kategorijai, o ne mažesnio kaip 1,0 % (m/m) riebumo, bet ne didesnio nei 2,5 % riebumo pieną – pusriebio pieno kategorijai. Geriamas pienas, kuris neatitinka riebumo reikalavimų, gali būti parduodamas tik Lietuvoje arba eksportuojamas į trečiąją šalį.

3. 31999 R 1254: 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro jautienos ir veršienos rinkos organizavimo (OL L 160, 1999 6 26, p. 21) su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

- 32001 R 2345: 2001 11 30 Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2345/2001 (OL L 315, 2001 12 1, p. 29).

Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 3 straipsnio f punkto, Lietuva iki 2006 m. pabaigos karvių veisles, išvardytas Komisijos reglamento (EB) Nr. 2342/1999, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro jautienos ir veršienos rinkos organizavimo taikymo taisykles, susijusias su priemokų schemomis¹, I priede, gali laikyti atitinkančiomis priemokų už karves žindenes reikalavimus pagal Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 3 poskirsnį, jeigu jos buvo sukergtos su mėsinių veislių buliais arba jų apseklintos.

B VETERINARIJOS IR FITOSANITARIJOS TEISĖS AKTAI

I. VETERINARIJOS TEISĖS AKTAI

31964 L 0433: 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 64/433/EEB dėl sveikatos reikalavimų šviežios mėsos gamybai ir prekybai (OL P 121, 1964 7 29, p. 2012, vėliau iš dalies pakeista ir konsoliduota OL L 268, 1991 9 24, p. 71) su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

- 31995 L 0023: 1995 6 22 Tarybos direktyva 95/23/EB (OL L 243, 1995 10 11, p. 7).

¹OL L 281, 1999 11 4, p. 30.

31971 L 0118: 1971 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 71/118/EEB dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos šviežios paukštienos gamybai ir pateikimui į rinką (OL L 55, 1971 3 8, p. 23, vėliau iš dalies pakeista ir atnaujinta OL L 62, 1993 3 15, p. 6), su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

– 31997 L 0079: 1997 12 18 Tarybos direktyva 97/79/EB (OL L 24, 1998 1 30, p. 31);

31977 L 0099: 1976 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 77/99/EEB dėl sveikatos problemų, turinčių įtakos mėsos produktų ir tam tikrų kitų gyvūninės kilmės produktų gamybai ir prekybai (OL L 26, 1977 1 31, p. 85, vėliau iš dalies pakeista ir atnaujinta OL L 57, 1992 3 2, p. 4), su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

– 31997 L 0076: 1997 12 16 Tarybos direktyva 97/76/EB (OL L 10, 1998 1 16, p. 25);

31991 L 0493: 1991 m. liepos 22 d. Tarybos direktyva 91/493/EEB, nustatanti sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius žuvininkystės produktų gamybą ir jų pateikimą į rinką (OL L 268, 1991 9 24, p. 15), su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

– 31997 L 0079: 1997 12 18 Tarybos direktyva 97/79/EB (OL L 24, 1998 1 30, p. 31);

31992 L 0046: 1992 m. birželio 16 d. Tarybos direktyva 92/46/EEB, nustatanti žalio pieno, termiškai apdoroto pieno ir pieno pagrindo produktų gamybos bei pateikimo į rinką sanitarijos taisyklės (OL L 268, 1992 9 14, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

– 31996 L 0023: 1996 4 29 Tarybos direktyva 96/23/EB (OL L 125, 1996 5 23, p. 10);

31994 L 0065: 1994 m. gruodžio 14 d. Tarybos direktyva 94/65/EB, nustatanti maltos mėsos ir mėsos pusgaminių gamybos ir pateikimo į rinką reikalavimus (OL L 368, 1994 12 31, p. 10).

- a) Direktyvos 64/433/EEB I priede, Direktyvos 71/118/EEB I priede, Direktyvos 77/99/EEB A ir B prieduose, Direktyvos 91/493/EEB priede, Direktyvos 92/46/EEB B priede ir Direktyvos 94/65/EB I priede išdėstyti struktūriniai reikalavimai šio priedo B priedėlyje išvardytoms įmonėms Lietuvoje netaikomi iki 2006 m. gruodžio 31 d. laikantis toliau išdėstytų sąlygų.
- b) Kol a punkte nurodytoms įmonėms taikomos to punkto nuostatos, produktai, kurių kilmės vieta yra tos įmonės, gali būti pateikiami tik į vidaus rinką arba naudojami tolesniam perdirbimui vidaus įmonėse, kurioms taip pat taikomos a punkto nuostatos, neatsižvelgiant į pateikimo į rinką dieną. Šie produktai turi būti paženklinėti specialiu sveikumo ženklu.

Švieži, paruošti ar perdirbti žuvininkystės produktai gali būti pateikiami tik į vidaus rinką, parduodami arba toliau perdirbami toje pačioje įmonėje, neatsižvelgiant į pateikimo į rinką dieną. Švieži, paruošti ar perdirbti žuvininkystės produktai turi būti suvynioti ir/arba supakuoti į prekybos vienetus ir paženklinėti specialiu identifikavimo ženklu.

Pirmoji pastraipa taip pat taikoma visiems produktams, kurių kilmės vieta yra integruotos mėsos įmonės, jei įmonės daliai taikomos a punkto nuostatos.

Šio priedo B priedėlyje išvardytos pieno perdirbimo įmonės gali priimti žalią pieną iš pieno ūkių, neatitinkančių Direktyvos 92/46/EEB A priedo IV skyriaus A dalies 1 punkto reikalavimų, jei tie ūkiai yra įtraukti į sąrašą, kurį tvarko Lietuvos valdžios institucijos.

Pieno perdirbimo įmonės, kurioms netaikomas pereinamojo laikotarpio režimas, gali priimti žalią pieną iš pieno ūkių, neatitinkančių Direktyvos 92/46/EEB A priedo IV skyriaus A dalies 1 punkto reikalavimų, jei tie ūkiai yra įtraukti į pirmesnėje pastraipoje minėtą sąrašą, o patiekiamas žalias pienas naudojamas tik sūriui, kurio brandinimo laikotarpis ilgesnis kaip 60 dienų, gaminti.

- c) Lietuva užtikrina, kad bus palaipsniui pradėta laikytis a punkte minėtų struktūrinių reikalavimų vadovaujantis šio priedo B priedėlyje nurodytais terminais esamiems trūkumams ištaisyti. Lietuva užtikrina, kad tik tos įmonės, kurios visiškai atitinka šiuos reikalavimus iki 2006 m. gruodžio 31 d., galės toliau veikti. Lietuva teikia Komisijai kiekvienoje iš B priedėlyje išvardytų įmonių pasiektos pažangos metines ataskaitas, įskaitant sąrašą tų įmonių, kurios atitinkamais metais ištaisė esamus trūkumus.

- d) Komisija gali atnaujinti a punkte minėtą šio priedo B priedėlį prieš įstojimą ir iki 2006 m. gruodžio 31 d. ir įtraukti ribotą skaičių naujų atskirų įmonių arba išbraukti esamas, atsižvelgiant į pažangą, pasiektą taisant esamus trūkumus, bei stebėsenos proceso rezultatus.

Kad būtų užtikrintas sklandus pirmiau minėto pereinamojo laikotarpio režimo veikimas, vadovaujantis Direktyvos 64/433/EEB 16 straipsniu, Direktyvos 71/118/EEB 21 straipsniu, Direktyvos 77/99/EEB 20 straipsniu, Direktyvos 91/493/EEB 15 straipsniu, Direktyvos 92/46/EEB 31 straipsniu ir Direktyvos 94/65/EB 20 straipsniu patvirtinamos išsamios įgyvendinimo taisyklės.

II. FITOSANITARIJOS TEISĖS AKTAI

1. 31993 L 0085: 1993 m. spalio 4 d. Tarybos direktyva 93/85/EEB dėl bulvių žiedinio puvinio kontrolės (OL L 259, 1993 10 18, p. 1).

Lietuva gali iki 2006 m. sausio 1 d. atidėti Direktyvos 93/85/EEB 7 straipsnio 2 dalies ir 7 straipsnio 4 dalies taikymą. Per tą laikotarpį Lietuvoje išaugintos bulvės negali būti įvežamos į kitų valstybių narių teritoriją.

2. 31994 R 2100: 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2100/94 dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje (OL L 227, 1994 9 1, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

– 31995 R 2506: 1995 10 25 Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2506/95 (OL L 258, 1995 10 28, p. 3).

Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 2100/94 14 straipsnio 3 dalies ketvirtosios įtraukos, reikalavimas mokėti teisingą mokestį Bendrijos augalų veislės nuosavybės teisės turėtojui iki 2010 m. gruodžio 31 d. netaikomas Lietuvos ūkininkams, kurie toliau naudoja nustatytą veislę pagal 14 straipsnio 1 dalyje minėtą leidimą, jei prieš įstojimo dieną jie jau naudojo tą veislę 14 straipsnio 1 dalyje apibūdintiems tikslams nemokėdami mokesčio.

6. ŽUVININKYSTĖ

31992 R 3760: 1992 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3760/92, nustatantis žvejybos ir akvakultūros sistemą Bendrijoje (OL L 389, 1992 12 31, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

– 31998 R 1181 : 1998 6 4 Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1181/98 (OL L 164, 1998 6 9, p. 1).

Reglamentas (EEB) Nr. 3760/92 taikomas Lietuvai atsižvelgiant į šias specialiąsias nuostatas.

Žvejybos limitais reguliuojami ištekliai, skiriami Lietuvai kaip Bendrijos žvejybos galimybių dalis, pagal rūšis ir zonas nustatomi taip:

Rūšys	ICES ar IBSFC rajonas	Lietuvos dalis proc.
Strimelė	III b, c, d ¹ , išskyrus IBSFC valdymo vienetą 3	2,271
Šprotas	III b, c, d ¹	5,004
Lašiša	III b, c, d ¹ , išskyrus IBSFC 32 parajonį	1,549
Menkė	III b, c, d ¹	4,684

¹ Bendrijos vandenys

Šios dalys naudojamos pirmą kartą paskiriant žvejybos galimybes Lietuvai Reglamento (EEB) Nr. 3760/92 8 straipsnio 4 dalyje numatyta tvarka.

Be to, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma nustatys Bendrijos žvejybos galimybių dalį Lietuvai NAFO reguliuojamoje akvatorijoje atsižvelgdama į galiojantį balansą NAFO laikotarpiu prieš pat įstojimo dieną.

7. TRANSPORTO POLITIKA

1. 31985 R 3821: 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3821/85 dėl kelių transporto priemonėse naudojamų tachografų (OL L 370, 1985 12 31, p. 8) su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

- 32002 R 1360: 2002 6 13 Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1360/2002 (OL L 207, 2002 8 5, p. 1).

Nukrypstant nuo Reglamento (EEB) Nr. 3821/85 3 straipsnio 1 dalies, reikalavimas instaliuoti ir naudoti tachografus transporto priemonėse, įregistruotose keleiviams ir kroviniams vežti keliais, iki 2005 m. gruodžio 31 d. Lietuvoje netaikomas transporto priemonėms, pagamintoms iki 1987 m. ir dalyvaujančioms išimtinai vietinėse transporto operacijose. Tokių transporto priemonių vairuotojai registruoja savo vairavimo ir poilsio laikotarpius asmeniniuose registro žurnaluose.

2. 31992 L 0014: 1992 m. kovo 2 d. Tarybos reglamentas 92/14/EEB dėl lėktuvų, kuriems taikomi Tarptautinės civilinės aviacijos konvencijos antrosios redakcijos (1988) 16 priedo 1 tomo II dalies 2 skyriaus reikalavimai, naudojimo apribojimo (OL L 76, 1992 3 23, p. 21) su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

- 32001 R 0991: 2001 5 21 Komisijos reglamentu (EB) Nr. 991/2001 (OL L 138, 2001 5 22, p. 12).

Nukrypstant nuo Direktyvos 92/14/EEB 2 straipsnio 2 dalies, tos direktyvos 2 straipsnio 1 dalies a punkte išdėstytos sąlygos iki 2004 m. gruodžio 31 d. Lietuvoje netaikomos Kauno tarptautiniame oro uoste orlaiviams, įregistruotiems ir aptarnaujamiems fizinių ar juridinių asmenų, įsteigtų trečiosiose šalyse, kurios nėra Europos Sąjungos narės. Lietuva laikysis tokio orlaivių, viršijančių nustatytas leistinas triukšmo ribas, nusileidimų skaičiaus palaipsnio mažinimo grafiko: nuo 80 % visų nusileidimų 2001 m. iki 70 % iki 2002 m. pabaigos, 45 % – iki 2003 m. pabaigos ir 25 % – iki 2004 m. pabaigos.

3. 31993 R 3118: 1993 m. spalio 25 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 3118/93, nustatantis sąlygas, kuriomis nerezidentai vežėjai gali teikti krovinių vežimo nacionaliniais keliais paslaugas valstybėje narėje (OL L 279, 1993 11 12, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

– 32002 R 0484: 2002 3 1 Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 484/2002 (OL L 76, 2002 3 19, p.1).

a) Nukrypstant nuo Reglamento (EEB) Nr. 3118/93 1 straipsnio ir iki antrųjų metų nuo įstojimo dienos pabaigos, Lietuvoje įsisteigę vežėjai nedalyvauja teikiant krovinių vežimo nacionaliniais keliais paslaugas kitose valstybėse narėse, o kitose valstybėse narėse įsisteigę vežėjai nedalyvauja teikiant krovinių vežimo nacionaliniais keliais paslaugas Lietuvoje.

- b) Iki antrųjų metų nuo įstojimo dienos pabaigos valstybės narės praneša Komisijai, ar jos pratęs šį laikotarpį ne ilgiau kaip dvejiems metams, ar nuo šiol jos visiškai taikys šio reglamento 1 straipsnį. Nepranešus, yra taikomas reglamento 1 straipsnis. Tik tie vežėjai, kurie yra įsisteigę tose valstybėse narėse, kuriose taikomas reglamento 1 straipsnis, gali teikti krovinių vežimo nacionaliniais keliais paslaugas tose valstybėse narėse, kuriose 1 straipsnis taip pat yra taikomas.
- c) Iki ketvirtųjų metų nuo įstojimo dienos pabaigos, esant dideliams trikdymams ar kilus jų grėsmei krovinių vežimo nacionaliniais keliais rinkoje, valstybės narės, kuriose reglamento 1 straipsnis netaikomas, remdamosi pirmiau pateikta b dalimi, praneša Komisijai, ar jos pratęs šį laikotarpį ne ilgiau kaip vieneriems metams, ar nuo šiol jos visiškai taikys šio reglamento 1 straipsnį. Nepranešus, yra taikomas reglamento 1 straipsnis. Tik tie vežėjai, kurie yra įsisteigę tose valstybėse narėse, kuriose taikomas reglamento 1 straipsnis, gali teikti krovinių vežimo nacionaliniais keliais paslaugas tose valstybėse narėse, kuriose 1 straipsnis taip pat yra taikomas.
- d) Kol reglamento 1 straipsnis visiškai netaikomas visose valstybėse narėse, tos valstybės narės, kuriose reglamento 1 straipsnis taikomas, remdamosi pirmiau nurodytomis b ar c dalimi, gali naudotis toliau išdėstyta procedūra.

Jei pirmesnėje pastraipoje minėtos valstybės narės nacionalinėje rinkoje ar jos dalyse atsiranda didelių trikdymų dėl kabotažo ar dėl kabotažo ji yra apsunkinama, pavyzdžiui, dėl per didelės pasiūlos palyginti su paklausa ar dėl grėsmės didelės dalies įmonių, vežančių krovinius, finansiniam stabilumui ar išlikimui, ta valstybė narė apie tai praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms ir pateikia joms visą susijusią informaciją. Remdamasi šia informacija, valstybė narė gali paprašyti Komisiją visiškai ar iš dalies sustabdyti reglamento 1 straipsnio taikymą, kad būtų atkurta normali padėtis.

Komisija, remdamasi atitinkamos valstybės narės pateikta informacija, išanalizuoja padėtį ir per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos nusprendžia, ar reikia imtis apsaugos priemonių. Taikoma 7 straipsnio 3 dalies antrojoje, trečiojoje ir ketvirtojoje pastraipose bei 4, 5 ir 6 dalyse nustatyta procedūra.

Skubiais ir išimtiniais atvejais pirmojoje pastraipoje nurodyta valstybė narė gali sustabdyti reglamento 1 straipsnio taikymą ir iškart po to pateikti pagrįstą pranešimą Komisijai.

e) Kol reglamento 1 straipsnis netaikomas, valstybės narės, remdamosi pirmiau išdėstytomis a–c dalimis, gali reguliuoti galimybę teikti krovinių vežimo nacionaliniais keliais paslaugas palaipsniui keisdamosi kabotažo leidimais dvišalių susitarimų pagrindu. Tai gali apimti visiško liberalizavimo galimybę.

f) a–d dalių taikymas neturi lemti didesnio galimybių teikti krovinių vežimo nacionaliniais keliais paslaugas suvaržymo palyginti su tomis, kurios buvo Stojimo sutarties pasirašymo dieną.

4. 31996 L 0026: 1996 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyva 96/26/EB dėl leidimo verstis krovinių ir keleivių vežėjo kelių transportu verslu ir diplomų, pažymėjimų bei kitų oficialių profesinę kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų tarpusavio pripažinimo, skirto palengvinti šiems vežėjams naudojimąsi įsisteigimo laisve nacionalinio ir tarptautinio vežimo srityje (OL L 124, 1996 5 23, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

– 31998 L 0076: 1998 10 1 Komisijos direktyva 98/76/EB (OL L 277, 1998 10 14, p. 17).

Iki 2006 m. gruodžio 31 d. Direktyvos 96/26/EB 3 straipsnio 3 dalies c punktas Lietuvoje netaikomas transporto įmonėms, dalyvaujančioms išimtinai vietinėse krovinių ir keleivių vežimo operacijose.

Tų įmonių likvidus kapitalas ir atsargos palaipsniui pasiekia minimalų dydį, nustatytą tame straipsnyje, laikantis šio tvarkaraščio:

- iki 2004 m. sausio 1 d. įmonės turi turėti likvidaus kapitalo ir atsargų bent 3 000 eurų vienai naudojamai transporto priemonei arba 150 eurų vienai įmonės naudojamų krovinių transporto priemonių maksimalaus leistino svorio tonai, arba 150 eurų vienai įmonės naudojamų keleivinių transporto priemonių vietai pasirenkant mažesnį dydį;
- iki 2005 m. sausio 1 d. įmonės turi turėti likvidaus kapitalo ir atsargų bent 5 000 eurų kiekvienai transporto priemonei.

8. MOKESČIAI

1. 31977 L 0388: 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas (OL L 145, 1977 6 13, p. 1) su paskutiniais pakeitimais, padarytais:
 - 32002 L 0038: 2002 5 7 Tarybos direktyva 2002/38/EB (OL L 128, 2002 5 15, p. 41).

Taikydama Direktyvos 77/388/EEB 28 straipsnio 3 dalies b punktą, Lietuva gali toliau neapmokestinti pridėtinės vertės mokesčiu tarptautinio keleivių vežimo, nurodyto direktyvos F priedo 17 punkte, kol bus įvykdytos direktyvos 28 straipsnio 4 dalyje išdėstytos sąlygos arba kol toks pat neapmokestinimas bus taikomas bet kurioje iš esamų valstybių narių, atsižvelgiant į tai, kuris atvejis yra ankstesnis.

2. 31992 L 0079: 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/79/EEB dėl mokesčių, taikomų cigaretėms, suderinimo (OL L 316, 1992 10 31, p. 8) su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

– 32002 L 0010: 2002 2 12 Tarybos direktyva 2002/10/EB (OL L 46, 2002 2 16, p. 26).

Nukrypdamą nuo Direktyvos 92/79/EEB 2 straipsnio 1 dalies, Lietuva gali atidėti bendrojo minimalaus akcizo, nustatyto nuo didžiausią paklausą turinčios kainų grupės cigarečių mažmeninės pardavimo kainos (įskaitant visus mokesčius), taikymą iki 2009 m. gruodžio 31 d., jei šiuo laikotarpiu Lietuva palaipsniui pritaikys savo akcizo tarifus prie bendrojo minimalaus akcizo, nustatyto direktyvoje.

Nepažeisdamos Tarybos direktyvos 92/12/EEB¹ dėl bendrųjų procedūrų, susijusių su akcizais apmokestinamais produktais, ir dėl tokių produktų laikymo, judėjimo ir kontrolės 8 straipsnio ir pranešusios Komisijai, valstybės narės, kol yra taikoma pirmiau nurodyta leidžianti nukrypti nuostata, gali toliau taikyti tuos pačius kiekybinius apribojimus cigaretėms, kurios gali būti įvežtos į jų teritorijas iš Lietuvos nemokant akcizų, kurie yra taikomi importui iš trečiųjų šalių. Pasinaudodamos šia galimybe, valstybės narės gali atlikti būtinus patikrinimus, jei šie patikrinimai nekenkia tinkamam vidaus rinkos veikimui.

9. ENERGETIKA

31968 L 0414: 1968 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 68/414/EEB, įpareigojanti EEB valstybes nares išlaikyti privalomąsias žalios naftos ir (arba) naftos produktų atsargas (OL L 308, 1968 12 23, p. 14), su paskutiniais pakeitimais, padarytais:

– 31998 L 0093: 1998 12 14 Tarybos direktyva 98/93/EB (OL L 358, 1998 12 31, p. 100).

¹ OL L 76, 1992 3 23, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos direktyva 2000/47/EB (OL L 193, 2000 7 29, p. 73).

Nukrypstant nuo Direktyvos 68/414/EEB 1 straipsnio 1 dalies, privalomųjų naftos produktų atsargų kiekis Lietuvoje netaikomas iki 2009 m. gruodžio 31 dienos. Lietuva turi užtikrinti, kad kiekvienos 2 straipsnyje išvardytų naftos produktų kategorijos privalomųjų naftos produktų atsargų kiekis atitiktų bent toliau nurodytų dienų skaičiaus vidutinį paros vidaus suvartojimą, apibrėžtą 1 straipsnio 1 dalyje:

- 49 dienų – iki įstojimo dienos;
- 56 dienų – iki 2004 m. gruodžio 31 d.;
- 63 dienų – iki 2005 m. gruodžio 31 d.;
- 69 dienų – iki 2006 m. gruodžio 31 d.;
- 76 dienų – iki 2007 m. gruodžio 31 d.;
- 83 dienų – iki 2008 m. gruodžio 31 d.;
- 90 dienų – iki 2009 m. gruodžio 31 d.

10. APLINKA

A. ORO KOKYBĖ

31994 L 0063: 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/63/EB dėl lakiųjų organinių junginių išsiskyrimo į aplinką laikant benziną ir tiekiant jį iš terminalų į degalines kontrolės (OL L 365, 1994 12 31, p. 24).

1. Nukrypstant nuo Direktyvos 94/63/EB 3 straipsnio ir I priedo, reikalavimai dėl esamų stacionariųjų talpyklų terminaluose Lietuvoje iki 2007 m. gruodžio 31 d. netaikomi stacionariosioms talpykloms, kurių apyvarta per metus yra mažesnė arba lygi 50 000 tonų.
2. Nukrypstant nuo Direktyvos 94/63/EB 4 straipsnio ir II priedo, reikalavimai dėl esamų mobiliųjų talpyklų pripildymo ir ištuštinimo terminaluose Lietuvoje iki 2007 m. gruodžio 31 d. netaikomi 12 terminalų, kurių apyvarta per metus yra mažesnė arba lygi 150 000 tonų.
3. Nukrypstant nuo Direktyvos 94/63/EB 5 straipsnio, reikalavimai dėl esamų mobiliųjų talpyklų terminaluose Lietuvoje iki 2005 m. gruodžio 31 d. netaikomi 140 autocisternų ir 1900 geležinkelio cisternų.
4. Nukrypstant nuo Direktyvos 94/63/EB 6 straipsnio ir III priedo, reikalavimai dėl esamų stacionariųjų talpyklų pripildymo degalinėse Lietuvoje iki 2007 m. gruodžio 31 d. netaikomi degalinėms, kurių apyvarta per metus yra mažesnė arba lygi 1000 m³.

B. ATLIEKŲ TVARKYMAS

31994 L 0062: 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994 12 31, p. 10).

Nukrypstant nuo Direktyvos 94/62/EB 6 straipsnio 1 dalies a ir b punktų, Lietuva toliau nurodytų pakuočių medžiagų panaudojimo ir perdirbimo rodiklius pasiekia iki 2006 m. gruodžio 31 d., laikantis šių tarpinių rodiklių:

- plastmasės perdirbimas: 10 % pagal svorį iki įstojimo dienos ir 15% – 2004 m;
- metalų perdirbimas: 10 % pagal svorį iki įstojimo dienos ir 15% – 2004 m.;
- bendra perdirbimo norma: mažiausiai 25 % pagal svorį 2004 m.;
- bendra panaudojimo norma: 21 % pagal svorį iki įstojimo dienos, 32 % – 2004 m., ir 37 % – 2005 m.

C. VANDENS KOKYBĖ

31991 L 0271: 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 91/271/EEB dėl miesto nuotekų valymo (OL L 135, 1991 5 30, p. 40) su pakeitimais, padarytais:

- 31998 L 0015: 1998 2 27 Komisijos direktyva 98/15/EB (OL L 67, 1998 3 7, p. 29).

Nukrypstant nuo Direktyvos 91/271/EEB 3, 4 straipsnių ir 5 straipsnio 2 dalies, reikalavimai dėl miesto nuotekų surinkimo sistemų ir valymo Lietuvoje iki 2009 m. gruodžio 31 d. taikomi nevisiškai, laikantis šių tarpinių rodiklių:

- iki 2007 m. gruodžio 31 d. direktyvos 4 straipsnio ir 5 straipsnio 2 dalies reikalavimai įvykdomi aglomeracijose, kuriose gyventojų skaičius yra didesnis nei 10 000.

D. PRAMONINĖS TARŠOS KONTROLĖ IR RIZIKOS VALDYMAS

32001 L 0080: 2001 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/80/EB dėl tam tikrų teršalų, išmetamų į orą iš didelių kurą deginančių įrenginių, kiekio apribojimo (OL L 309, 2001 11 27, p. 1).

Nukrypstant nuo Direktyvos 2001/80/EB 4 straipsnio 3 dalies ir IV bei VI priedų A dalies, sieros dioksido ir azoto oksidų išmetimo ribinės vertės iki 2015 m. gruodžio 31 d. Lietuvoje netaikomos Vilniaus termofikacinei elektrinei-3 (VE-3), Kauno termofikacinei elektrinei ir Mažeikių termofikacinei elektrinei.

Per šį pereinamąjį laikotarpį bendras sieros dioksido ir azoto oksido išmetamas kiekis, susijęs su elektros energijos gamyba Lietuvos elektrinėje, Vilniaus termofikacinėje elektrinėje-3 (VE-3), Kauno termofikacinėje elektrinėje ir Mažeikių termofikacinėje elektrinėje (išskyrus šilumos gamybą ir kitus šaltinius), neturi viršyti šių ribų:

- 2005 m.: 28 300 tonų SO₂ per metus; 4 600 tonų NO_x per metus
- 2008 m.: 21 500 tonų SO₂ per metus; 5 000 tonų NO_x per metus
- 2010 m.: 30 500 tonų SO₂ per metus; 10 500 tonų NO_x per metus
- 2012 m.: 29 000 tonų SO₂ per metus; 10 800 tonų NO_x per metus

Ne vėliau kaip iki 2007 m. sausio 1 d. ir po to ne vėliau kaip iki 2012 m. sausio 1 d. Lietuva pateikia Komisijai atnaujintą planą, įskaitant investicijų planą, dėl laipsniško dar neatitinkančių direktyvos reikalavimų elektrinių veiklos suderinimo su direktyvos nuostatomis, kuriame būtų aiškiai apibrėžti *acquis* įgyvendinimo etapai. ES mano, kad numatoma bendra ekonomikos plėtra Lietuvoje, dėl to atsirandančios papildomo investavimo galimybės anksčiau nei šiuo metu numatyta bei prognozuojami pokyčiai energetikos sektoriuje leisti toliau mažinti išmetamųjų teršalų kiekį, tenkantį vienam pagamintos elektros vienetui. Atsižvelgdama į tai ES tikisi, kad šie planai turėtų užtikrinti tolesnį išmetimų mažinimą iki žymiai mažesnio lygio nei pirmiau minėti tarpiniai rodikliai, ypač dėl išmetimų 2012–2015 m. laikotarpiu.

Jei Komisija, ypač atsižvelgdama į poveikį aplinkai bei poreikį mažinti konkurencijos vidaus rinkoje iškraipymus dėl pereinamojo laikotarpio priemonių taikymo, mano, kad šiems tikslams pasiekti šių planų nepakanka, apie tai ji praneša Lietuvai. Per kitus tris mėnesius Lietuva praneša, kokių priemonių ji ėmėsi šiems tikslams pasiekti. Jei po to Komisija, pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis, mano, kad šiems tikslams pasiekti šių priemonių nepakanka, ji pradeda pažeidimo procedūrą pagal EB sutarties 226 straipsnį.